

Χ. ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι του Προεδρείου, κύριοι Σύεδροι και κυρίες, λόγω της εγγύτητας των δημοτικών Οργάνων με τις εργατικές λαϊκές οικογένειες, έρχεστε αντιμέτωποι με τη διευρυμένη φτώχεια και ανέχεια των εργαζομένων, των αυτοαπασχολουμένων, των βιοπαλαιστών αγροτών. Έρχεστε αντιμέτωποι με τον εφιάλτη της ανεργίας και της ακρίβειας. Τους τσακισμένους μισθούς. Τις ελαστικές και επισφαλείς εργασιακές σχέσεις. Τις μεγάλες περικοπές σε συντάξεις, σε συνδυασμό με τους αβάσταχτους φόρους και τα χαράτσια σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο. Την κατάργηση του δώρου και του σταθερού ημερήσιου χρόνου εργασίας. Τα διάφορα προγράμματα, ιδιαίτερα στους Δήμους, με ωφελούμενους, και όχι εργαζόμενους με πλήρη δικαιώματα, που ανακυκλώνουν την ανεργία και χειροτερεύουν την κατάσταση χιλιάδων εργαζομένων.

Όλα αυτά είναι απότοκα αυτής της μορφής οργάνωσης της οικονομίας, που σιδερένιο νόμο έχει το κέρδος ως κριτήριο της λειτουργίας της.

Στα πλαίσια αυτά είναι και η παραπέρα περιστολή των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών που εντείνεται, όπως και η κρατική καταστολή, προκειμένου να μπουν επιπλέον εμπόδια στους αγώνες των εργαζομένων και του λαού, για να υλοποιείται απρόσκοπτα η στρατηγική της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, των επιχειρηματικών ομίλων.

Όλες οι αναδιαρθρώσεις, οι μεταρρυθμίσεις, υπηρετούν αυτό το σιδερένιο νόμο, όπως βέβαια και ο Καλλικράτης και ο Κλεισθένης, και όλες οι άλλες μεταρρυθμίσεις για την τοπική διοίκηση.

Μπορεί αλήθεια κανείς να αδιαφορεί για αυτές τις συνθήκες που διαμορφώνουν διαχρονικά οι κυβερνήσεις για το λαό; Για το ότι η νέα γενιά δουλεύει και ζει με χειρότερους όρους; Πολύ

περισσότερο να στηρίζεται αυτή η πολιτική που δημιουργεί αυτές τις συνθήκες;

Στην προτεραιότητα της δράσης του ΚΚΕ βρίσκονται όλα τα μεγάλα προβλήματα του λαού, και πρωτοστατούμε να οργανωθεί η πάλη του ενάντια σε όσους στέκονται εμπόδιο να ζει σύμφωνα με τις δυνατότητες της εποχής μας, να ικανοποιούνται οι ανάγκες του.

Βέβαια παλεύουμε για να ανοίξει ο δρόμος για μια άλλη μορφή οργάνωσης της κοινωνίας, που κριτήριο θα έχει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Ο λαός μας στα πλαίσια αυτής της στρατηγικής ζει και την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας, που οδήγησε σε μεγάλες απώλειες ανθρώπων και υγείας. Ζει τις συνέπειες της έλλειψης των αναγκαίων έργων αντιπυρικής, αντιπλημμυρικής και αντισεισμικής προστασίας, που πότε καίει και πότε πνίγει ανθρώπους και το βιός τους, και πότε ο σεισμός θάβει κάτω από τα συντρίμια ανθρώπους και ότι έκτισαν με κόπους μιας ζωής.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που η διάχυση αρμοδιοτήτων αποκρύβει τις ευθύνες, είτε της κυβέρνησης, είτε των διοικήσεων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Ο λαός και τα παιδιά του ζει επίσης τις συνέπειες, από τις συνεχείς αλλαγές στην παιδεία, που έχουν ως αποτέλεσμα να στερούν τη μόρφωση από ακόμα περισσότερα παιδιά εργαζομένων, αυτοαπασχολούμενων, βιοπαλαιστών αγροτών. Και εσείς το ξέρετε πολύ καλά.

Για όλα αυτά η κυβέρνηση ισχυρίζεται και προπαγανδίζει ότι το Ταμείο Ανάκαμψης, που το ονομάζουν και νέο σχέδιο Μάρσαλ, θα φέρει επενδυτές, θα υπάρξει ανάπτυξη, η οποία θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα. Αποκρύβει ότι το Ταμείο Ανάπτυξης είναι ένα χρηματοδοτικό εργαλείο των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Το χειρότερο μνημόνιο, γιατί έχει ως προαπαιτούμενα την υλοποίηση των όρων για τη δημιουργία του επενδυτικού φιλικού περιβάλλοντος, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά η φτηνή εργατική

δύναμη και το τσάκισμα των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων του λαού μας.

Σε αυτή τη στρατηγική συναντιούνται οι πολιτικές δυνάμεις του κεφαλαίου, παρά τις επιμέρους διαφορές. Καμιά κυβέρνηση δεν κατάργησε αντιλαϊκούς νόμους της προηγούμενης κυβέρνησης.

Πάνω στα μέτρα των τριών μνημονίων για παράδειγμα, προστίθενται και τα αντιλαϊκά προαπαιτούμενα του Ταμείου Ανάπτυξης. Τα 40 δις ευρώ χρηματοδότηση του κεφαλαίου που προστίθενται στο χρέος που δημιουργήθηκε για τον ίδιο λόγο, τα πληρώνει ο λαός με τις μεγάλες ανατροπές στη ζωή του.

Αυτή η στρατηγική υπηρετείται και σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο μέσα από τις μεταρρυθμίσεις που έχουν γίνει.

Η Περιφερειακή Διοίκηση διαχειρίζεται κονδύλια του ΕΣΠΑ με έργα ενταγμένα στις τομεακές μελέτες ανάπτυξης των Υπουργείων, που υπηρετούν ανάγκες των επενδυτών.

Η Τοπική Διοίκηση διεκδικεί τη διαχείριση μέρους των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ και του Ταμείου Ανάκαμψης.

Καλλιεργούνται αυταπάτες, ότι το Ταμείο Ανάπτυξης θα αλλάξει το παραγωγικό μοντέλο, θα ενισχύσει εξωστρεφείς τομείς της οικονομίας, θα ανοίξουν πολλές δουλειές και καλά αμειβόμενες, θα αναμορφωθεί η χώρα και άλλα τέτοια.

Εκτός ότι αποτελεί το χειρότερο μνημόνιο, αυτοί που θα επιχορηγηθούν είναι οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, των κατασκευών, της πράσινης ανάπτυξης, και του τουρισμού, με πακτωλό δις ευρώ. Οι μικροεπιχειρηματίες δεν θα λάβουν τίποτε, όπως με ειλικρίνεια δήλωσε ο Υπουργός Ανάπτυξης, και ο λαός θα πληρώνει εσαεί.

Οι πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων σε υποδομές, όπως στην αντιπλημμυρική και αντιπυρική προστασία, στον αντισεισμικό έλεγχο των δημόσιων κτιρίων, και ειδικά των σχολείων, 80% είναι ανέλεγκτα, οι ελλείψεις σε κτίρια, προσωπικό

και εξοπλισμό, στην εκπαίδευση και στην υγεία, δεν θα ικανοποιηθούν, γιατί δεν συνάδουν με τη λογική κόστους οφέλους.

Η θέση που εκφράζουμε με αγωνία ως ΚΚΕ, για να μη χαθούν άλλες ζωές και περιουσίες, είναι η άμεση υλοποίηση των αντιπλημμυρικών έργων, ο αντισεισμικός έλεγχος, η αντιπυρική προστασία, για να σωθούν ζωές, με αύξηση της χρηματοδότησης για έργα όπως με δημιουργία σύγχρονων σχολείων, αθλητικών χώρων, χώρων πολιτισμού, διασφάλιση και διαμόρφωση ελεύθερων χώρων που σήμερα ασφυκτιούν οι εργαζόμενοι και ο λαός.

Κυρίες και κύριοι, οι συνέπειες από τη διαχείριση της πανδημίας είναι τραγικές. Οι ευθύνες της κυβέρνησης είναι εγκληματικές. Το ένα κύμα διαδέχεται το άλλο, είμαστε στο τέταρτο, και κάποιοι μιλούν για το πέμπτο ότι έρχεται. Και η κυβέρνηση αρνείται να πάρει τα αναγκαία μέτρα, όπως η γενναία χρηματοδότηση για την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, με προσλήψεις του αναγκαίου ιατρικού και νοσηλευτικού και άλλου προσωπικού, τη δημιουργία των αναγκαίων ΜΕΘ, τη λήψη μέτρων προστασίας από τη διασπορά του κορωνοϊού στους χώρους δουλειάς, εκπαίδευσης, στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Αποτέλεσμα αυτής της διαχείρισης είναι οι νεκροί να έχουν ξεπεράσει τους 15.000, οι πόλεις ή μία μετά την άλλη να μπαίνουν στο κόκκινο, ασθενείς να μεταφέρονται σε άλλες πόλεις λόγω έλλειψης ΜΕΘ, ασθενείς με άλλες παθήσεις να αντιμετωπίζονται με καθυστέρηση με συνέπειες ακόμα και για την ίδια τη ζωή τους.

Σε αυτές τις συνθήκες η κυβέρνηση, προσηλωμένη στη στρατηγική της παραπέρα εμπορευματοποίησης της υγείας, εξαγγέλλει το νέο ΕΣΥ. Τι προβλέπει; Κλείσιμο και συγχώνευση νοσοκομείων, μετατροπή άλλων σε κέντρα υγείας, κλείσιμο κλινικών, επιτάχυνση των ΣΔΙΤ, και σύμφωνα με την εξαγγελία του Πρωθυπουργού, μεταφορά της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας

στην τοπική διοίκηση, ικανοποιώντας όπως διατείνεται, ανάλογο αίτημα της ΚΕΔΕ, για το οποίο σημειώνουμε ότι διαφωνούμε ριζικά.

Αλήθεια, σε ποιο Νομό θα παραμείνει και σε ποιον θα κλείσει το νοσοκομείο; Για παράδειγμα, θα μείνει στην Καρδίτσα και θα κλείσει στα Τρίκαλα ή το αντίθετο; Στην Κοζάνη ή στην Πτολεμαΐδα; Στο Άργος ή στο Ναύπλιο; Τυχαία τα ονόματα.

Μπορεί να γίνει αποδεκτή η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα της υγείας; Πώς τοποθετείται η ΚΕΔΕ; Τα Κέντρα Υγείας είναι υποστελεχωμένα και δεν μπορεί να προσφέρουν ούτε τις βασικές υπηρεσίες υγείας. Το νέο ΕΣΥ που προωθεί η κυβέρνηση, θα κάνει απαγορευτική την πρόσβαση των εργατικών λαϊκών οικογενειών σε δωρεάν υπηρεσίες υγείας. Και είναι ζήτημα της ΚΕΔΕ αυτό το θέμα.

Η θέση μας είναι ότι η υγεία, ως το ύψιστο αγαθό για τον άνθρωπο, πρέπει να είναι δημόσια, καθολική, και να παρέχεται ενιαία από το κράτος, με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας.

Στεκόμαστε απέναντι σε ότι χειροτερεύει την προστασία της υγείας και της ζωής του λαού.

Η ίδια στρατηγική και στο ζήτημα της παιδείας. Εκτός του νέου νόμου που αυξάνει τα εμπόδια στη μόρφωση των παιδιών των εργατικών λαϊκών οικογενειών, άνοιξε η νέα σχολική περίοδος χωρίς κανένα μέτρο προστασίας των μαθητών, των εκπαιδευτικών, και κατ' επέκταση των γονιών. Οι μαθητές στοιβάζονται από 25 έως και 28 μαθητές στην τάξη. Τα προαύλια εξαφανίζονται ή μικραίνουν γιατί μπαίνουν containers για να στεγάσουν νηπιαγωγεία. Αποτέλεσμα, πάνω από το 28% των κρουσμάτων να είναι παιδιά, και τα νήπια να αρχίζουν με απαράδεκτους όρους.

Οι Δημοτικοί Βρεφονηπιακοί Σταθμοί είναι ελάχιστοι, δεν καλύπτουν τις ανάγκες. Με τη λογική της ανταποδοτικότητας χαρατσώνονται οι γονείς. Ταυτόχρονα ενισχύονται οι ιδιωτικοί Παιδικοί Σταθμοί.

Είμαστε αντίθετοι στο αίτημα οι Δήμοι να πάρουν στην αρμοδιότητά τους τα σχολεία με αιχμή τα νηπιαγωγεία, γιατί το αίτημα αυτό έρχεται να ενισχύσει τις αντιδραστικές ανατροπές και την ταξική διαφοροποίηση που προωθείται στο χώρο της εκπαίδευσης, με αιχμή τη λεγόμενη αποκέντρωση της σχολικής μονάδας, πολιτική που βρίσκει απέναντι τη σχολική κοινότητα, και όσες δικαστικές αποφάσεις και αν προκύψουν, οι αγώνες θα συνεχιστούν, γιατί οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων και στην ένταση των ταξικών φραγμών, ενώ οι ελλείψεις σε υποδομές, εκπαιδευτικούς, προσωπικό καθαριότητας, συνεχίζονται, με αποτέλεσμα να οξύνονται οι μορφωτικές ανισότητες.

Δ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ: Κύριε Κατσώτη, λίγο το χρόνο.

Χ. ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Τελειώνω, τελειώνω, με το θέμα των οικονομικών. Είναι γνωστή η στάση των κυβερνήσεων για το ζήτημα της απόδοσης των θεσμοθετημένων πόρων.

Το ΚΚΕ αντιπαράκειται διαχρονικά για αυτό το ζήτημα, αλλά και με τα Όργανα της τοπικής διοίκησης, γιατί έχουν αποδεχτεί τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, έχουν αποδεχτεί την ανάληψη αρμοδιοτήτων χωρίς τους αναγκαίους πόρους. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η υπερφορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων, με αύξηση των ανταποδοτικών τελών, και θέσπιση και άλλων χαρατσιών. Μισθωτοί, συνταξιούχοι και αυτοαπασχολούμενοι της πόλης και της υπαίθρου, έφτασαν να συμμετέχουν με 93% στα έσοδα του κράτους.

Η θέση μας είναι η ελάφρυνση των εργατικών λαϊκών οικογενειών από τα τέλη και τους φόρους. Σε αυτές τις συνθήκες η ακρίβεια, σε συνδυασμό με την ανεργία και τους μισθούς και τις συντάξεις πείνας, τη φοροληστεία και τα διάφορα άλλα χαράτσια, δημιουργεί συνθήκες διευρυμένης ανέχειας και ενεργειακής φτώχειας για το λαό.

Αλήθεια, οι Δήμοι πώς θα αντιμετωπίσουν τις αυξημένες δαπάνες λειτουργίας των σχολείων και των άλλων δημοτικών δομών; Ποιος θα πληρώσει την κερδοσκοπία των μεγάλων παικτών στην ενέργεια, τους ανταγωνισμούς των κρατών;

Το ΚΚΕ με τους εκλεγμένους στην περιφερειακή και τοπική διοίκηση, με εργατικά σωματεία, με φορείς της λαϊκής πάλης, έχει διαμορφώσει πλαίσιο στόχων για τη διεκδίκηση και θα δώσει τις δυνάμεις του, όσες διαθέτει, για την ανάπτυξη διεκδικητικών αγώνων.

Σας ευχαριστώ.